

Satsa dardar

Koldo ZUBELDIA

Satsa dardar dago
Kopeta beltz dago
Nere malkoen ozeanoan murgildu naiz
Eta kementsu jarraitzen dut.

Maite dut bizitza oparoa
Bainan ezin
Txiro guztiak egin ahalegin
Eta ibili behar fin
Helburu erdietsiak
Eta bidean helburu onetsiak

Elkartzen ez direnetan gero
Zollotan ero
Noizbait,nonbait aurkituko gara Alfredo
Zoriona tokatzen zaigun ezker
Mendian gora zai zaitudan ezker
Zollotan zaitudan bero
Sentimendutan hartuaz lerroz lerro
Arkaka ezker
Ezagutuaz gero

Zure lotorduetan nerea

Zure azkengabeko antsietan nere miña
Nere miñaren ondoan zure izate fiña...
Enarek joan-etorrian bere arrastoa utzi dute
Eta denbora badoa aurrera gizatasunez
Utzi az maitemiña.
Erruduntasunik gabe gabezi az ahaztuxea
Pixka bat errukior eta piska bat zentzudun
Zebaiteren bila antsiz eta egarriz.

Zerbait gertutik ikuitzen dudanean
Zerbait sentitzen dudanean
Penatan hasten naiz
Eta beti ere nire oinazaren saminkortasunean hasi
Beste ezer sentitu gabe
Beste ezer pentsatu gabe
Beste ezer egin gabe
Sufritzea besterik.
Maite zaitut esatea besterik ez dagokit
Sufritzea besterik ez da ekoizkorra maitasunean
Dena ematea ez da besterik ona
Dena ematea ezer gutxi hartzeko gero.

Tranze batzuetatik
Bestera
Ibilli gabe ezin
Ibilli behar fin egin gabe muzin
Ahal eta ezin
Ibiltzen zen gure Serafin
Aberela onarekin
Sortuaz ezinaren ezin